

o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek za podatki obrotowy i dochodowy.

§ 5. 1. Do obliczania i poboru ryczałtu obowiązane są, jako płatnicy, jednostki gospodarki uspołecznionej, które dokonują skupu odpadków użytkowych, przy każdej wypłacie z tytułu należności za dostarczone odpadki.

2. Pobrane kwoty ryczałtu płatnicy określani w ust. 1 obowiązani są przekazać na rachunek organu finansowego prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej właściwego według siedziby płatnika w terminie do dnia 25 miesiąca następnego za miesiąc ubiegły.

3. Płatnicy określonej w ust. 1 obowiązani są do prowadzenia ewidencji pobranych kwot ryczałtu oraz — równocześnie z przekazaniem tych kwot na rachunek właściwego organu finansowego — do złożenia temu organowi ich wykazu, zawierającego imiona i nazwiska podatników, ich adresy, sumy wypłat i kwoty pobranego ryczałtu.

§ 6. W razie wykonywania przez podatników opłacających ryczałt na podstawie niniejszego rozporządzenia innej działalności zarobkowej niż określona w § 2 oraz w razie uzyskiwania dochodów z innych posiadanych przez podatnika źródeł przychodów, dochody z tej innej działalności i innych źródeł przychodów podlegają odrębnemu opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

§ 7. Zwalnia się od opłaty skarbowej rachunki dotyczące sprzedaży odpadków użytkowych określonej w § 1 i 2.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 2 czerwca 1969 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatku obrotowego i dochodowego od zbieraczy odpadków użytkowych (Dz. U. Nr 19, poz. 147).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

181

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 30 lipca 1973 r.

w sprawie obowiązku zgłaszania i zwalczania choroby pęcherzykowej świń.

Na podstawie art. 29 lit. a) i art. 109 przepisów z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. z 1927 r. Nr 77, poz. 673 i Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245, z 1948 r. Nr 49, poz. 373 i z 1951 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do zaraźliwych chorób zwierzęcych podlegających obowiązkowi zgłaszania włącza się chorobę pęcherzykową świń.

2. W razie wystąpienia u świń objawów choroby pęcherzykowej posiadacze świń obowiązani są:

- 1) zgłosić o tym niezwłocznie do właściwego do spraw weterynarii organu prezydium powiatowej rady narodowej, zwanego dalej „organem weterynarii”,
- 2) do czasu przybycia przedstawiciela organu weterynarii:
 - a) trzymać wszystkie świnię w pomieszczeniach zamkniętych w obrębie zagrody w sposób uniemożliwiający dostęp osób postronnych,
 - b) przechowywać świnię padłe lub zabite w miejscu odosobnionym i zabezpieczonym przed dostępem ludzi i zwierząt.

§ 2. Organ weterynarii może nałożyć na posiadacza świń obowiązek, aby w okresie niezbędnym do rozpoznania choroby utrzymywał świnię w stanie odosobnienia (§ 1 ust. 2 pkt 2), a ponadto stosował zabiegi dezynfekcyjne.

§ 3. 1. W razie stwierdzenia u świń choroby pęcherzykowej organ weterynarii uznaje zagrodę za zapowietrzoną, a na posiadacza świń nakłada obowiązek:

- 1) umieszczenia przy wejściach do zagrody tablic ostrzegawczych z napisami: „Choroba pęcherzykowa świń. Wstęp wzbroniony”,

- 2) utrzymania stanu odosobnienia świń i stosowania zabiegów dezynfekcyjnych (§ 2),
 - 3) trzymania na uwięzi psów, pod zamknięciem kotów, drobiu i gołębi,
- a ponadto może zobowiązać do:
- 4) używania odzieży ochronnej przy obsłudze chorych świń,
 - 5) stosowania innych środków niezbędnych do zwalczania choroby i zapobiegania jej dalszemu rozprzestrzenianiu.

2. Organ weterynarii może w zagrodzie zapowietrzonej nakazać zabicie świń, jeżeli jest to uzasadnione koniecznością niezwłocznej likwidacji ogniska choroby.

§ 4. 1. Za świnię zabite z nakazu organu weterynarii przysługuje odszkodowanie w wysokości pełnej wartości szacunkowej świń.

2. Za świnię padłe wypłaca się zapomogę w wysokości 75% ich wartości szacunkowej.

§ 5. 1. Prezydium powiatowej rady narodowej może ustanowić dokoła zagrody zapowietrzonej okręg zagrożony i określić środki niezbędne do zapobieżenia dalszemu rozprzestrzenieniu choroby pęcherzykowej świń, a w szczególności:

- 1) rozmieszczenie i treść tablic ostrzegawczych,
- 2) trzymanie świń w zamkniętych pomieszczeniach,
- 3) zakazy przywożenia i wywożenia świń, organizowania spédów, wystaw i pokazów,
- 4) nakazy odkażania środków transportu, miejsc spędu, targowisk i innych obiektów oraz urządzeń służących do gromadzenia lub przewozu świń,
- 5) ograniczenia w przetrzymywaniu świń w bazach i magazynach żywca w zakładach mięsnych,
- 6) stosowania odzieży ochronnej i zabiegów dezynfekcyjnych.

2. Okręg zagrożony może obejmować całą miejscowość lub jej część, a w wypadku szczególnego zagrożenia także inne miejscowości.

§ 6. 1. Organ weterynarii uznaje zagrodę za wolną od choroby pęcherzykowej świń, jeżeli:

- 1) wszystkie świny z zapowietrzonych zagrody padły lub zostały usunięte (zabite lub poddane ubojowi) albo
- 2) w ciągu 1 miesiąca od usunięcia z zagrody świń chorych bądź w ciągu 3 miesięcy od ostatniego zachorowania nie wystąpił nowy przypadek zachorowania na chorobę pęcherzykową.

2. Warunkiem uznania zagrody za wolną od choroby pęcherzykowej świń jest stwierdzenie przez organ weterynarii oczyszczenia jej i odkażenia.

§ 7. Koszty środków użytych przy stosowaniu zabiegów (§ 2 i 3 oraz § 6 ust. 2) i przeprowadzania odkażenia przez ekipy dezynfekcyjne pokrywane są ze Skarbu Państwa.

§ 8. Przepisy rozporządzenia dotyczące prezydów powiatowych rad narodowych i organów weterynarii tych prezydów stosuje się również do prezydów rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz do prezydów dzielnicowych rad narodowych miast wyłączonych z województw i organów weterynarii tych prezydów.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: J. Okuniewski

182

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 lipca 1973 r.

w sprawie przystąpienia Republiki Cypru do Konwencji celnej dotyczącej czasowego przywozu wyposażenia zawodowego, sporządzonej w Brukseli dnia 8 czerwca 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 15 Konwencji celnej dotyczącej czasowego przywozu wyposażenia zawodowego, sporządzonej w Brukseli dnia 8 czerwca 1961 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 30, poz. 240), został złożony Sekretarzowi Generalnemu Rady Współpracy Celnej w Brukseli dnia 15 grudnia 1972 r. dokument

przystąpienia Republiki Cypru do powyższej konwencji (z oświadczeniem o stosowaniu załączników A, B i C).

Zgodnie z artykułem 16 wyżej wymienionej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Republiki Cypru dnia 15 marca 1973 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

183

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 lipca 1973 r.

w sprawie przystąpienia Izraela do Konwencji celnej dotyczącej czasowego przywozu materiału pedagogicznego, sporządzonej w Brukseli dnia 8 czerwca 1970 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 17 Konwencji celnej dotyczącej czasowego przywozu materiału pedagogicznego, sporządzonej w Brukseli dnia 8 czerwca 1970 r. (Dz. U. z 1973 r. Nr 7, poz. 48), złożony został Sekretarzowi Generalnemu Rady Współpra-

cy Celnej w Brukseli dnia 5 kwietnia 1973 r. dokument przystąpienia Izraela do powyższej konwencji.

Zgodnie z artykułem 18 ustęp 2 konwencji weszła ona w życie dla Izraela dnia 5 lipca 1973 r.

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski

184

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 23 lipca 1973 r.

w sprawie uczestnictwa Fidżi w Konwencji dotyczącej ułatwień celnych dla turystyki oraz Konwencji celnej w sprawie czasowego przywozu prywatnych pojazdów drogowych, sporządzonych w Nowym Jorku dnia 4 czerwca 1954 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 31 października 1972 r. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych otrzymał notyfikację Rządu Fidżi informującą, że państwo to uważa się za związane Konwen-

cją dotyczącą ułatwień celnych dla turystyki oraz Konwencją celną w sprawie czasowego przywozu prywatnych pojazdów drogowych, sporządzonymi w Nowym Jorku dnia 4 czerwca 1954 r. (Dz. U. z 1961 r. Nr 42, poz. 216).

Minister Spraw Zagranicznych: S. Olszowski